

Problematikou uzávěrů ran se medicína zabývala už od nepaměti. Vyvinula se řada metod a postupů k uzávěru ran a defektů, počínajíc přímou suturou, přes kožní transplantáty až po krytí stopkovanými laloky. Vznik mikrochirurgie umožnil volný přenos tkáňových celků na odpojené cévní stopce.

Mikrochirurgické operace prošly od svého vzniku vývojem a v dnešní době jsme díky mikrochirurgii schopni přenášet různé typy tkáňových celků od kožních laloků přes svalové a kostní laloky až po samotný volný přenos prstů. [12] Takto přenesená tkáň se pak může použít na vzdáleném místě těla k uzavření defektů nebo k rekonstrukci části těla, kdy se napojí stopka laloku na příjmové cévy a krev začne proudit přenesenou tkání. Volný přenos laloků se významně uplatnil při krytí defektů v distální třetině dolní končetiny, kde je nedostatek tkáně k použití místních laloků a volný přenos se v těchto případech jeví často jakou jedinou možností pro záchranu končetiny. [7, 8, 18, 19]

Druhy volně přenesených tkáňových celků [10]